

[Krag.]

kunde udnytte de til Laanekassen knyttede Amtsudvalg og etablere et snævert Samarbejde mellem dem, hvilket i hvert Tilfælde slet ikke vil volde nogen Vanskelighed, naar den hele Hjælpeaktion undergaar en Forenkling i sin Udformning, selv om jeg haaber, at Hjælpen skal kunne blive mere omfattende og dyberegaaende end her foreslaaet. Den almindelige Rentereduktion, som foreslaas i § 4, Stk. 1, kan vi naturligvis ganske billige, og om de følgende Stykker, 2 og 3, som omfatter Hypoteklaanefondens Reservefond og Risikoudligningsfond og det solidariske Ansvar mellem Fondens Laantagere, kan jeg udtale, at hvad disse Bestemmelser angaar, er vi rede til at forhandle, men vi mener jo rigtignok, at hvis man, hvad der naturligvis maa underkastes en nærmere Prøvelse, skal gaa til at opgive det solidariske Ansvar, maa sikkert ogsaa Spørgsmaalet om eventuelle Kautionisters Forhold i Forbindelse med Realkreditudlaanene nærmere prøves og undersøges.

At man ved dette Lovforslag udvider Adgangen til Henstand med gamle forfaldne Ydelser i de sønderjyske Landsdele, kan jeg kun billige; vi fra vor Side vil ikke paa nogen Maade vende os derimod, om end jeg naturligvis er fuldt paa det rene med, hvad den højtærede Minister naturligvis ogsaa er, at det er at stikke Fingeren i en Hvepserede. De Krav, som ud over det hele Land fra mange Sider har været fremme om yderligere Adgang til Henstand, vil, navnlig naar man nu faar den Henstand, der allerede er ydet, ind under Konverteringslovens Bestemmelser og Beløbet lagt til den nye Hovedstol ved Konverteringen, sikkert paa ny komme stærkt frem, saafremt Forholdene ikke bedres væsentligt, og de vil selvfølgelig vinde i Styrke, naar man i de sønderjyske Landsdele med Hensyn til Henstandsordningen strækker sig saa vidt, som Tilfældet her er, om end jeg jo vil indrømme, at dette maa være en Konsekvens af Gennemførelsen af Hjælpeforanstaltninger af den Karakter, som der er peget paa i Lovforslaget.

Det er mit og mit Partis Haab, at der ud af Forhandlingerne om dette Forslag snarest skal kunne fremgaa en Lovgivning, der paa virkelig betydende og ligelig Maade yder en Støtte til det sønderjyske Erhvervsliv, først og fremmest det nødstedte Landbrug, Hovederhvervet i de genvundne Landsdele, en Støtte saa dybtgaaende og af et saadant Omfang, at det i alle Henseender, ikke blot paa det økonomiske Omraade, kan styrke Befolkningen i disse Landsdele og

bidrage til en endnu mere omfattende, en endnu dyberegaaende Forstaaelse, end det hidtil er lykkedes at tilvejebringe, af det gamle Lands ubetingede Vilje til at give den sønderjyske Befolkning lige Statsborgerret med os andre, ikke blot i forfatningsmæssig, men ogsaa i økonomisk Henseende.

Jeg skal hermed anbefale det foreliggende Lovforslag til en velvillig og ogsaa til en hurtig Behandling i dette høje Ting.

A. Svensson: Det er nu over 2 Aar siden — det var den 10. December 1931 —, at Det konservative Folkeparti i dette høje Ting foreslog en Dagsorden, hvori der krævedes en grundlæggende, definitiv Sanering for de sønderjyske Landsdele. I December 1932 rettede jeg her i Tinget det Spørgsmaal til den højtærede Statsminister, om han vilde være villig til at nedsætte et Udvalg med det Formaal at forberede en saadan Sanering. I Februar 1933 fremsatte mit Parti første Gang Forslag om Nedsættelse af et sønderjysk Saneringsudvalg. I November 1933 fremsatte mit Parti anden Gang Forslag om Nedsættelse af et sønderjysk Saneringsudvalg. Og nu endelig, Marts 1934, foreligger der et Forslag fra den høje Regering, der, selv om det ikke indeholder den gennemgribende økonomiske Sanering i Nordslesvig, som vi Konservative har ønsket og arbejdet for gennem flere Aar, saa dog er bygget op paa den Betragtning, vi har gjort til vor: at Landsdelen kan ikke, i hvert Fald ikke under de nuværende Forhold, bære den Gældsbyrde, som hviler paa den.

Principielt har Regeringen altsaa maattet indrømme Rigtigheden af vor Tankegang. Jeg henviser her til, hvad den højtærede Finansminister understregede i sin Forelæggelsestale: at de særlige Vanskeligheder i Nordslesvig berettiger til Særforanstaltninger, som ikke kan ventes efterfulgt af lignende Bestemmelser for det øvrige Land. Den høje Regering har imidlertid, som allerede nævnt, ikke ment at kunne gaa med til en Sanering straks, men har foretrukket, idet den foreslaar en midlertidig Hjælp, at udskyde Problemets endelige Løsning, øjensynlig i Haab om, at en Bedring af Konjunkturerne kan lette eller maaske endog i det væsentlige overflødigøre en Nyordning af Landsdelens Gældsforhold. Vi har vanskeligt ved at tro paa en saa afgørende Bedring i den nærmeste Fremtid. Mit Parti er derfor ogsaa af den Overbevisning, at det rigtigste vilde være at tage Stødet straks, at afskrive, hvad der maa anses for tabt, saa der kan arbejdes videre paa et nyt Grundlag og Nordslesvig frem-